

DELFTSCHE

Nieuwsblad voor

COURANT.

Delft en Delfland.

ZONDAG 11 DECEMBER.

Abonnementsprijs voor drie Maanden.
 Voor DELFT f 1,50.
 Franco door het geheele Rijk " 1,90.
 Afzonderlijke nummers " 0,05.

**Deze Courant wordt MAANDAG-
 DINSDAG- DONDERDAG-
 en ZATERDAG-AVOND uitgegeven.**

Prijs der gewone Advertentiën.
 Van 1—6 Regels (met een Exemplaar) f 0,65.
 Iedere regel meer f 0,10 Grootte letters naar plaatsruimte
 Driemaal paatsing wordt tegen tweemaal berekend.

**Dit nummer bestaat uit
 TWEE BLADEN.**

Eerste Blad.

BEKENDMAKING.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS van DELFT brengen ter openbare kennis, dat bij hen verzoekschriften zijn ingekomen om vergunning tot verkoop van sterken drank in het klein binnen deze gemeente, van:

Volgn ^o .	N A A M.	Straat, Weg of Gracht.	Huisn ^o .
61	Baans (L. G.)	Oosteinde	25
62	Metz (M. C. L.)	Oosterstraat	4
63	Valkenburg (C.)	Beestenmarkt	33
64	Stumpel (B. H.)	v. d. Mastenstr.	37
65	Velzen (P. van)	Oranjeplantage	87
66	Vereen de Levensereen.	Oude Delft	205
67	Stolk (M. M.) huisvr. van L. v. d. Klip	Noordeinde	65
68	Koot (C.)	Beestenmarkt	20
69	Rooijen (G. A. van)	Oude Delft	192
70	Vogelaar (C.) huisvr. van H. v. d. Dool	Molsteeg	25
71	Veen (C. van)	Beestenmarkt	1/3
72	Rooijen (wed. A. M. v.) geb. Post	Achterom	1
73	Stolk (J.)	Oosteinde	123
74	Timp (Wed. W.)	3e Nieuwsteeg	21
75	Koppen (P. G. S.)	Brab. Turfmarkt	58
76	Baans (A. M.) huisvr. van J. Rijk.	Beestenmarkt	13
77	Wilkamp (H. B.)	Oosteinde	131
78	Velsen (H. van)	Noordeinde	63
79	Duffels (G. M.) wed. W. Wigmans	Zuidwal	10
80	Eterman (J. M.)	Hypolitusbuurt	1/2
81	Verduijn (P.)	Zuidwal	44
82	Hulst (P. van)	Markt	67
83	Keijzersweert (C. van)	Oosteinde	105
84	Croes (P. G.)	Verversdijk	78
85	Garnaat (C.) huisvr. van J. de Brijn	Halsteeg	3
86	Hulsman (W. J.)	Vrouwjutteland	1
87	Tuin (M. v. d.) wed. J. Bontje	Pieterstraat	35
88	Hoek (J. van)	Brab. Turfmarkt	91
89	Rosenstok (W.)	Binnenwatersloot	1
90	Peterse (J. C.)	Verversdijk	14
91	Zoen (P. van)	"	102
92	Peterse (J. A.) huisvr. van J. A. Boomkens	Voorstraat	7
93	Siepmann (J.)	Brab. Turfmarkt	8
94	Kan (A. van)	Zuideinde	107
95	Gaasbeek (A.) huisvr. van A. Eterman	Buitenwatersloot	155
96	Gersabeek (G.) huisvr. van P. L. Jansen	Kethelstraat	20
97	Post (A. A.)	Houttuinen	26
98	Waal (J. van der)	Buitenwatersloot	153

DELFT, den 10 December 1881.
 Burgemeester en Wethouders voornoemd,
 De Burgemeester,
 F. M. DE VRIES VAN HEYST.
 De Secretaris,
 SOUTENDAM.

KENNISGEVING.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS van DELFT,
 Gezien de artt. 6 en 7 der Wet van 2 Juni 1875 (Staatsblad n°. 95), tot regeling van het toezicht bij het oprichten van inrichtingen, welke gevaar, schade of hinder kunnen veroorzaken;
 Geven bij deze kennis aan de ingezetenen, dat bij hen is ingekomen een verzoek van **H. G. KRAPPELS**, wonende alhier, om vergunning tot het oprichten van een Smederij achter het huis wijk 4 n°. 180 aan het Oosteinde alhier.

dat dit verzoek met de bijlagen gedurende veertien dagen, te beginnen met Vrijdag den 9 December 1881 op de Gemeente-Secretarie ter visie zal worden gelegd en dat Vrijdag den 23 December 1881, ten Raadhuis, des voormiddags ten half elf ure, gelegenheid zal worden gegeven om bezwaren tegen het oprichten der inrichting in te brengen.

DELFT, 9 December 1881.

De Burgemeester,
 F. M. DE VRIES VAN HEYST.
 De Secretaris,
 SOUTENDAM.

EEN ANTI-SINT-NICOLAAS-BOND.

Wij schaffen zooveel af — of willen zooveel afschaffen — zouden wij het Sint-Nicolaasfeest ook maar niet afschaffen? Zou er geen bond te stichten zijn, dat zich ten doel stelde een einde te maken aan die kostbare buitensporigheden, die het Nederlandsche volk zich op het Sint-Nicolaasfeest veroorlooft?

Denk eens aan . . . maar waartoe ze in herinnering te roepen die schier eindeloze reeks van uitgaven aan geschenken, die niet alleen geld kosten, zoodat men er met betalen af was, maar nog allerlei listen en vernuftige vindingen om den schenker verborgen te doen blijven, zoodat men niet eens het plezier er van had dat men bedankt werd. 'Is waar, ook dat vernuft kan men voor geld kooppen: in tal van winkels zijn, behalve de geschenken, ook de middelen verkrijgbaar om deze te "verpakken" op eene wijze, dat de ontdekking van het present eene verrassing wordt; maar dan kost het nog maar meer geld, en nu reeds wordt zo menige gulden geslacht.

Want dá: moeten we erkennen, dat het Sint-Nicolaasfeest met het jaar duurder wordt. Voorheen was het een dag voor kinderen; als er voor de ouderen wat overschoot, was het slechts datgene wat er naast viel. Thans zijn alle kinderen van voorheen groote menschen geworden, maar men blijft hen denken, en de kinderen die na hen gekomen zijn, worden daarom nogtans niet vergeten. In den goeden ouden tijd was een marsepeins hart of een pijpenmandje van dezelfde onsmakelijke stof, en eenige borstplaatjes met bruidskussens of domine's-klontjes er op en een pop of ander stuk spegoed al een heel cadeau. Thans zijn het gouden armbanden, juweelkistjes, kostbare ornamenten, schrijf-téuis en de hemel weet wat meer, terwijl de kook en borstplaat door bonbons en chocolaad met fondant zijn vervangen. Zooveel stuivers als voorheen uitgegeven werden, zooveel rijksdaalders worden thans besteed.

Welk eene ontzagelijke besparing in de huisgezinnen zou het afschaffen van het Sint-Nicolaasfeest te weeg brengen! Zoo ver wij weten is er nog geen statisticus opgestaan, die er eene berekening van maakte, maar als eenmaal het bond tot afschaffing van dat feest tot stand is gekomen, zullen wij wel eene bereijning krijgen van het aantal families, die aan Sint Nicolaas "doen" en van de uitgaven, welke deswege van haar gevorderd worden. Tonnen gouds zijn er méé gemoeid; misschien weet men het wel tot een miljoen te brengen.

Eén miljoen! De natie zou dan een miljoen rijker blijven. Even als zij veertig miljoen profiteeren zou, wanneer er geen sterke drank werd gedronken en tien miljoen als er niet gerookt werd. Wij meenen althans die cijfers wel eens gelezen te hebben — nagerekend hebben wij ze echter niet en op zooveel miljoenen komt het dan ook op een enkel miljoen meer of minder niet aan. Wat zouden wij dan rijk worden! Ons halve budget en meer werd er door gedeekt, en de belastingen dus met vijftig procent verminderd.

Eene enkele bedenking — en misschien meer dan eene — zou echter daartegen aan te voeren zijn. Als wij door den Anti-Sint-Nicolaas-bond een einde maakten aan die buitensporig opgedreven uitgaven op 5 December, zouden wij dan niet gelijdelijk onze giften en gaven, gelijk de Duitschers, naar 25 December overbrengen of wel, zooals de Franschen, naar 1 Januari? Maar vroeger besteedden wij dan toch zoo veel niet; waarom zouden wij het dan op Kerstmis en Nieuwjaar doen? Vroeger had men de kermissen; deze zijn verdreven of in ongenade geraakt. De kermis, waar zij nog gehandhaafd bleef, is voor den minderen man. De gezeten burgerij gaat hoogstens naar het paardenspel — of cirque, gelijk het thans heet — maar men geeft elkander geen kermissen meer. En zoo men elkaar ook geen Sint-Nicolaas meer gaf, men zou kerstgeschenken of nieuwjaarsgeschenken invoeren. Aan de uitgaven voor cadeaux zou men dus toch niet ontsnappen en wat betreft het gehalte er van te verminderen, al ware de wil daartoe nog zoo sterk, de mode, de natuurlijke, onderlinge welwijf zou zelfs den krachtigsten wil doen zwichten.

Maar — en dit is eene andere bedenking — het zou ook niet zoo wenschelijk zijn dat het anti-Sint-Nicolaas-bond, of eigenlijk het anti-geschenken-bond tot stand kwam.

Napoleon I liet in zijn tijd grachten graven en weder dicht werpen om de arbeiders geld te doen verdienen en de algemeene welvaart te verhoogen. Onze tijd is in dit opzicht wijzer dan Napoleon; wij zullen geen noodeloos werk doen ondernemen om geld onder de menschen te brengen. Maar wanneer wij een verbond sloten om geen voortbrengselen der kunst-industrie te koop en geen sieraden en weelde-artikelen, dan zou die nijverheid, welke thans honderdduizenden voedt, kwijnen en te gronde gaan en zij, die er hun brood door verdienen, zouden broedeloos worden. Andere bedrijven zouden hun openstaan, meent men, maar het aantal bakkersknechts en voorlieden en metselaars enz. is toch niet tot in het oneindige te verminderen, en naarmate het aantal van hen, die naar deze betrekkingen dingen, grooter is, vermindert het loon en de algemeene welvaart zou er onder lijden. Geringe loonen toch hebben besparingen op de uitgaven ten gevolge, die weder op andere takken van nijverheid drukken.

Zij die de cadeaux leveren zouden onder den bond lijden, maar zouden zij, die de cadeaux geven, er zooveel bij profiteeren? Het geld, dat men uitspaart door het niet aan geschenken te geven, zou men besteden aan iets anders, en in het voortbrengen of bewerken van dat andere zou dan de voormalige arbeider der kunstnijverheid zijn brood kunnen verdienen. Maar dan ware het slechts eene verplaatsing der uitgaven en het anti-Sint-Nicolaas-bond zou geen voordeel brengen.

Inderdaad al die berekeningen omtrent de miljoenen, die uitgespaard zouden worden wanneer er bepaalde uitgaven werden nagelaten, wanneer geen sterke drank gedronken werd of niet werd gerookt, missen daarom allen grond. Men heeft becijferd welke schatten het Nederlandsche volk besteedt aan jenever, en welke Staatsuitgaven met dat geld zouden kunnen gedeekt worden. Maar er zijn volken, die nooit jenever drinken, en waar de wijn nagenoeg geen geld kost. Zij zijn niet rijker dan de jenever drinkende natien. Integendeel — waarmede wij intusschen gezinszins willen beweren, dat een volk rijk wordt door het drinken van jenever.

Nog niet lang geleden las men in sommige bladen eene berekening omtrent het geld dat jaarlijks verrookt werd. Het liep in de milliarde. Als men aannemt dat een tiende van ons volk rookt, wat waarlijk geen te hoog cijfer is en ieder rooker maar 5 cents daags aan die gewoonte offert, dan krijgt men reeds als resultaat van één jaar 400,000 x 5 x 365 = f 7,300,000. Maar zou het nationaal vermogen daarom f 7,300,000 toenemen? Niemand zal het beweren. Die uitgaven aan weelde — want rooken en drinken zijn weelde — verplaatsen slechts de vertegenwoordigers der waarde en maken de natie rijker noch armer. Als het rooken ophield, zou ook de tabaks-industrie vervallen en met haar al de takken van nijverheid, die er mede in verband staan (1); al de winst welke die industrieën er door maken zou dan blijven in den zak der niet-meer-rookende rookers, maar het nationaal vermogen bleef hetzelfde.

Hetzelfde verschijnsel zou zich openbaren, wanneer het Anti-Sint-Nicolaas-Bond een einde maakte aan de gewoonte om op dien dag zooveel geld uit te geven aan surprises en geschenken. Het algemeen vermogen zou er niet door vermeerderen en wat men op 5 December bespaarde, zou tusschen 6 December en 4 December van het volgende jaar toch worden uitgegeven, hetzij op dezelfde of op eene andere wijze.

Er zou met dat geld meer nut te stichten zijn. Voorzeker; maar eene illusie is het te meenen, dat zij, die nu geen Sint-Nicolaas meer aan vrienden of bekenden zouden, hun geld zouden storten ten behoeve eener school voor haveloze kinderen of van eenige andere philanthropische of wetenschappelijke instelling. Wie voor dergelijke zaken een deel van zijn vermogen afstaat, behoort tot eene andere, wij zeggen gezinszins tot eene lagere categorie der samenleving. Of door eene afschaffing van het Sint-Nicolaasfeest het aantal van de zondaigen zou worden vermeerderd, valt echter in hooge mate te betwijfelen.

Daarom moest men vooreerst maar geen pogingen aawenden om het Anti-Sint-Nicolaas-Bond tot stand te brengen. Is het feest voor de financieele krachten van het volk te zwaar, het zal dan wel van zelf, zonder Bond, uit de rij der feestdagen verdwijnen of weder worden wat het vroeger meer bepaald was: een Kinderfeest.

(1) Van hoeveel belang die zijn moge blijken uit enkele cijfers, dat in Amsterdam alleen voor het behandelen van tabaksvaten, pakken en balen van de aankomst tot het vervoer naar de fabrieken f 600,000 wordt betaald.

Aan de 20,000 arbeiders in de tabaks-fabrieken wordt jaarlijks zeven miljoen aan loon betaald. Vrachten van Java-tabak alleen leveren in een jaar 2 1/2 miljoen gulden op.

Binnenlandsche Berichten.

DELFT, 10 December 1881.

STATEN-GENERAAL.

Tweede Kamer.

In de zitting van gisteren, Vrijdag, is de begroting voor het Departement van Justitie voor 1882 door de Kamer met